

strafschop tegen de vrouw : werkloosheid - strafschop tegen de vrouw : abortusverbod - strafschop tegen de vrouw : dubbele dagtaak - strafschop tegen de vrouw : mishandeling - strafschop tegen de vrouw : laagste lonen - strafschop tegen de vrouw : sociaal pedagogische toelage - strafschop tegen de vrouw : verkrachting - strafschop tegen de vrouw : part-time werk.

SCHOPPENVROUW

GEEN FEMINISME ZONDER SOCIALISME, GEEN SOCIALISME ZONDER FEMINISME.

2e jaargang nummer

verschijnt tweemaandelijks

1979 25 F
nummer 6
maart 1979

Baas in eigen buik

Het is weer zo ver : het wordt bijna een traditie!

Voor de derde achtereenvolgende keer worden er in de maand maart (rond de Internationale Vrouwendag van 8 maart) acties georganiseerd rond één van de belangrijke vrouwenreizen: vrije abortus. Dit jaar wordt het een grote internationale campagne : zowat overal in Europa en in verschillende andere landen worden er op 31 maart betogingen georganiseerd. In ons land wordt deze actie aangedragen door de abortuscomitee's waarvan de fem-soc beweging één van de drijvende krachten is. Tal van organisaties en groeperingen hebben zich dit jaar ook weer bereid verklaard om met ons mee te werken om met deze nationale betoging de internationale eis van vrouwen voor vrije abortus weer eens naar vort te schuiven.

Weer eens, en met des te meer klem omdat dit jaar het jaar van het kind is.

Vanuit alle hoeken moeten we weer horen wat goed is voor kinderen, welke hun rechten zijn op een gelukkig gezinsleven, hoe belangrijk de moeder is in de ontwikkeling en de ontplooiing van kinderen. Maar over één recht wordt weinig of niets gezegd: het recht van het kind om een gewenst kind te zijn. Alleen gewenste kinderen zullen de beste kansen krijgen op die geborgenheid, die genegenheid, die aandacht, die liefde en dat begrip waarover iedereen het zo eens is dat dit heel belangrijk is voor de harmonische ontwikkeling van een kind. Als kinderen ongewenst zijn om persoonlijke of materiële redenen, en ze er toch komen, dan is hun groot-worden vaak een lange lijdensweg, én voor het kind, én voor de vrouw, met alle sporen die dit nalaat in het verdere leven, en van het kind, en van de vrouw. Daarom : in het jaar van het kind: ieder kind moet het democratisch recht hebben van gewild te zijn. Dat is pas bescherming van het leven. Het leven van het kind, maar ook het leven van de vrouw, die het democratisch recht moet hebben van zelf te beslissen wat ze met haar leven zal doen, of ze wel of niet een deel van haar energie wil besteden aan de verzorging en het grootbrengen van een kind. Zelf beslissen, voor haar eigen welzijn en voor dat van het kind. Zelf beslissen over welke voorbehoedsmiddelen, en wanneer. En als voorbehoedsmiddelen gefaald hebben - wat niet zo'n uitzondering is, ge-

zien de gebrekkige voorlichting en de moeilijkheid voor bijv. Minderjarigen om eraan te geraken - zelf beslissen over wel of geen abortus.

In ons land zijn we nog lang niet aan een dergelijke wetgeving toe: abortus blijft voorlopig nog steeds strafbaar. Er zijn de wetsvoorstellen Lecna Detiège (BSP) en Van Geyt (KP) die abortus uit het strafrecht willen halen -wetsvoorstellen die er overigens gekomen zijn dank zij de druk van de linkse vrouwenbeweging en haar voortdurende sensibilisering van de openbare mening in verband met abortus.

Maar deze wetsvoorstellen zijn nietig verklaard met de val van de regering Tindemans 2, en in haar interview met Schoppenvrouw op de laatste vrouwendag bleef Leona Detiège zelf tamelijk vaag over de toekomst van haar wetsvoorstel onder een nieuwe regering. In ieder geval vrezen wij dat de hele abortus-kwestie wel weer, zoals in het verleden, op de lange baan zal geschoven worden: het is een heet hangijzer dat het politiek evenwicht zou kunnen verstoren, er moeten eerst « belangrijke » en dringender problemen afgehandeld worden, de abortusdiscussie wordt telkens weer gebruikt in het politieke compromisspel als dankbaar punt waarop een toegeving kan gedaan worden in ruil voor een toegeving van de andere kant. Maar zelfs als we binnenkort een wijziging van de wetgeving zouden bekomen, dan is het probleem nog maar ten dele opgelost. In landen waar abortus wel toegelaten is, zoals Groot-Brittannië, de V.S., Italië, Frankrijk, zijn de wettelijke, maar vooral de concreet materiële beperkingen vaak zeer groot : lange wachlijsten door gebrek aan medische voorzieningen, door het recht van dokters te weigeren abortus uit te voeren, weigering van abortus aan minderjarigen, hoge tarieven, enz. Zo kan maar een klein aantal vrouwen geholpen worden, en voor de meesten berust de beslissing in werkelijkheid bij een aantal medische instanties die naar eigen willekeur of noodgedwongen vrouwen kunnen weigeren.

Een andere wet, abortus vrij en in het ziekenfonds, betere uitvoeringsmogelijkheden, betere voorbehoedsmiddelen, betere voorlichting, ... we zullen het allemaal niet zomaar cadeau krijgen.

Daarom deze internationale campagne, want met zijn allen zijn we sterk en roepen we harder. Zo zullen we op de duur wel gehoord worden.

wij willen lust zonder last
en kinderen als 't ons past